

Akademia Polsko – Litewska: Poszukiwania cech wspólnych

Poszukiwaniu dialogu między dwoma narodami była poświęcona czwarta edycja Akademii Polsko – Litewskiej, którą zainaugurowały piątkowe wykłady w Instytucie Stosunków Międzynarodowych i Nauk Politycznych w Wilnie poświęcone identyfikacji narodowej ludzi żyjących na pograniczu kultur, państw i epok.

„Bardzo ważne jest to otwarcie się na drugiego. Jeśli nie będziemy wobec siebie uczciwi, to nasi koledzy bardzo szybko to zrozumieją i nie będą chcieli współpracować“ – powiedziała w mowie powitalnej Małgorzata Kasner, dyrektor Instytutu Polskiego na Litwie, który w tym roku jest partnerem Akademii.

Pierwsze wykłady w ramach obecnej odsłony Akademii -Felixa Acermana z Europejskiego Humanistycznego Uniwersytetu (EHU) oraz Rimantasa Miknysa z litewskiego Instytutu Historii (Istorijos institutas) - były poświęcone złożonej tożsamości ludzi żyjących na pograniczu.

Felix Ackerman przybliżył historyczny rys sytuacji narodowościowej na Litwie. Zwłaszcza akcentował sytuację narodowościową na Wileńszczyźnie. Jego zdaniem na Wileńszczyźnie jest tak dużo osób narodowości polskiej, ponieważ pod koniec XIX w. ludność katolicka na tych terenach zaczęła utożsamiać się z narodowością polską. „Gdy spojrzymy na Wileńszczyznę, to zobaczymy długi pas, na którym mieszkają ludzie uważający się za Polaków. Jeśli jednak pójdziemy do którejś ze wsi to zobaczymy, że ludzie raczej rozmawiają w jednym z białoruskich dialektów. To są właśnie konsekwencje XIX w., kiedy ludność katolicka zaczęła utożsamiać się z polskością“ – uważa Ackerman.

Wykład Rimantasa Miknysa był z kolei poświęcony Michałowi Römerowi. Zdaniem historyka Römer jest bardzo dobrym przykładem takiej złożonej tożsamości człowieka pogranicza. Römer, według Miknysa, był patriotą Litwy, jednak jego przywiązanie do Litwy miało podłoże terytorialne, a nie narodowe. „Römer chciał odrodzić Litwę historyczną, a nie etniczną, dlatego często odwoływał się do idei Rzeczypospolitej Jagiellońskiej“ – powiedział Miknys. Ostatecznie Römer poparł jednak etniczne państwo litewskie, by chociaż w taki sposób nie utracić więzi z

dziedzictwem Wielkiego Księstwa Litewskiego.

Zdaniem Miknysa Römer do końca życia uważał się za litewskiego Polaka. „W owych czasach często był niezrozumiany. Bo uważał się za Polaka, a jednocześnie za lojalnego obywatela Litwy“ – podkreślił Miknys.

Problem tożsamości, zdaniem naukowca, jest nadal aktualny na Litwie. „Nadal są aktualne te kwestie: jak bardzo jesteśmy historyczni i powiązani z Wielkim Księstwem Litewskim, a w jakim stopniu modernistyczni i powiązani z nacjonalistycznymi aspektami“ – zazaczył Rimantas Miknys.

Akademia Polsko – Litewska potrwa do niedzieli. Inicjatywa powstała wśród studentów z Polski i Litwy. Polską stronę reprezentuje w niej Towarzystwo „Klub Jagielloński” , a litewską - studencka korporacja „RePublica“.

Wszelkie informacje opublikowane na DELFI zabrania się publikować na innych portalach internetowych, w mediach papierowych lub w inny sposób rozpowszechniać bez zgody DELFI. Jeśli zgoda DELFI zostanie uzyskana, trzeba obowiązkowo podać DELFI jako źródło.